

OVER DICK GESPROKEN...

Toneelspel in twee bedrijven

door

KAREL VAN KOPPEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OVER DICK GESPROKEN...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KAREL VAN KOPPEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Spelers:

Betty: vrouw van even boven de 40, onlangs weduwe geworden

Peter: huisvriend, circa 35-40

Het is donderdagavond, drie weken na het overlijden van Dick, de man van Betty. Plaats van handeling: de woonkamer van Betty.

De spelers moeten het speelvlak in twee richtingen kunnen verlaten:

- de richting van de gang/hal
- de richting van de keuken.

In de woonkamer moeten de spelers kunnen zitten en er moet muziek afgespeeld kunnen worden. In de woonkamer hangt of staat een foto van een aantrekkelijk man van rond de 45.

Eerste uitvoering:

'NET ZO'N PIZZA ALS TOEN MAMA JARIG WAS' is op 18 maart 2005 in première gegaan in 'De Lingeborgh' in Geldermalsen. Spel: Pien van Dael-Kronenberg en Karel van Koppen. Regie en enscenering: Jan Beeren.

Bij deze uitvoering is de proloog weggelaten. Voor de enscenering heeft Jan Beeren gebruik gemaakt van een verhoogd speelvlak met daarop - recht tegenover elkaar met een tussenruimte van 100 cm. - twee met zwarte stof afgedekte vierkante zitblokken van 120x120x40 cm. Het publiek zal aan vier zijden rond het speelvlak.

'De Gelderlander' (21 maart 2005, Helma Schouten):

Van Koppen blijkt een talentvol schrijver met dit eerste toneelwerk van zijn hand. Het stuk zit goed in elkaar met een knap uitgewerkte verhaallijn. De tragiek van de menselijke zwakheden in het psychologische drama wordt daarbij verluchtigd door de vele spitsvondigheden in de dialogen. Het spel blijft daardoor boeien.

Proloog

BETTY: *(met telefoon)* Hoe ik aan uw telefoonnummer kom? Gewoon een gokje. Het laatst gebruikte nummer van zijn mobieltje..... Nee, nooit. Op zo'n idee kom je toch niet. Dat je man homo zou zijn. Zeg nou zelf, een getrouwde man..... Ja, dat zal best dat zoiets vaker voorkomt, maar om zoiets nou meteen te denken van je eigen man..... Oh, U bent ook getrouwd? Neem me niet kwalijk. Dat kon ik natuurlijk niet weten Peter? Ik dacht gewoon een goede collega van mijn man. Onze gezinnen trokken heel veel met elkaar op. Zijn vrouw is zelfs mijn beste vriendin..... Ik zou er zo graag eens met u over praten. Eigenlijk belde ik om u dat te vragen. O, dank u wel. Heel aardig van u..... Okay, Frans dan. Zeg jij dan maar Betty. Nou eh, Frans, zou volgende week jou schikken? Donderdagavond misschien? Ja, ik zeg maar wat hoor..... Dacht ik al. Ik kon me niet indenken dat die avond nu al weer bezet zou zijn..... Nee, het adres heb ik. Dat heb ik gevonden in zijn organizer..... Oh, nee, nee, natuurlijk. Uw vrouw. Ja, natuurlijk. Had ik even niet aan gedacht. Nee, dan niet bij u, sorry: bij jou - het is even wennen hoor - niet bij jou thuis natuurlijk..... Wat mij betreft prima. Als dat daar kan. Dan heb ik meteen een beetje een idee waar Dick elke donderdagavond uithing..... *(bel gaat)*. Er wordt gebeld. Dat zal Peter zijn..... ja, de foto neem ik mee..... die zat in zijn koffertje. -- Ja, toen het gebeurde was hij naar jou onderweg, *(bel gaat weer)* Ik moet nu echt ophangen hoor, anders snapt Peter niet waar ik blijf. Komende donderdag, acht uur in de, hoe heette die bar ook al weer? Oh ja, ja..... Nee dat vind ik wel..... Ja..... Ja, tot dan! *(doet mobieltje uit)* Ja jongen, je tijger had ook een tijgerin, maar dat merk je nog wel! *(bel gaat voor derde keer)* Ja, ja, ja, ja, ik kom eraan. *(gaat naar de hal)*

Scène 1

(In de coulissen)

BETTY: Kom binnen, Peter. Fijn dat je er bent. Sorry dat je even moest wachten, maar ik was me net aan het opruimen. Geef je jas maar.

PETER: Laat maar. Ik hang hem zelf wel even op.

BETTY: Ik ben zo blij dat je me wilt komen helpen met die papieren. Ik kwam er niet uit. Echt lief van je. Je bent een engel. *(komen samen op, Peter heeft een draagtasje bij zich met wat spullen van Dick's bureau)*

PETER: Kom zeg. Dit is toch wel het minste wat ik kan doen. Trouwens, in het omgekeerde geval zou Dick hetzelfde hebben gedaan voor

Ellen...

BETTY: Maar goed, jij hebt je papieren vast beter op orde. Dat weet ik zeker. Dus Ellen zou Dick's hulp helemaal niet nodig hebben gehad. Maar als je ziet wat Dick voor mij heeft achtergelaten...echt een zootje. Een zootje, onvoorstelbaar...

PETER: Een zootje? Dick? Dat kan niet. Als er iemand een Pietje precies was, was Dick dat! Misschien lijkt het erger dan het is.

BETTY: Ik kan het me nauwelijks indenken.

Scène 2

PETER: Ik moet Ellen even bellen dat ik hier ben. Ik kon haar vanmiddag niet te pakken krijgen.

BETTY: (*doelend op het tasje*) Je bent toch geen eten wezen halen, hè? Want ik heb nog van alles in de koelkast.

PETER: Nee, dit zijn spullen van Dick. Van zijn bureau. Wat persoonlijke dingetjes. Een foto van jou met Tom en Lucy. Z'n koffiebeker. Z'n pen en zo. Alsjeblieft.

BETTY: (*negeert het aangeboden tasje*) Ik tref het wel.

PETER: Hoezo?

BETTY: Dat je meteen vanavond al kon komen. Toen Dick nog leefde, moesten jullie al heel vaak overwerken. Dus laat staan nu... nu hij...nu jij er alleen voorstaat.

PETER: Oh, bedoel je dat. Nou, ach, het is net een beetje rustige periode.

BETTY: Nee, Peter, dat kun je mij niet wijs maken. Want anders was je best al eens eerder gekomen. Toch? Bij de crematie heb je beloofd gauw langs te zullen komen. Dat is nu al weer bijna drie weken geleden, en ik heb je al die tijd niet gezien.

PETER: Ik had ook eerder willen komen, maar...

BETTY: ...je had het te druk. Geef nou maar toe... En ik hoef maar te bellen over papieren van Dick waar ik niet uitkom, en ... je staat al op de stoep, bij wijze van spreken. (*omhelst hem*) Je bent een schat!

PETER: Maak je over mijn werk nou maar geen zorgen. Ik red het best.

BETTY: Denk jij nou echt dat ik geloof, dat jij nu in je eentje al het werk doet waar jij en Dick vroeger nog niet met z'n tweeën doorheen kwamen. Maar zoals Dick altijd zei: "Het werk gaat nu eenmaal voor het meisje!" Ja toch? En je weet hoeveel begrip ik daar al die jaren voor heb kunnen opbrengen.

PETER: Sorry, Betty, ik had ook de verjaardag van Ellen nog.

BETTY: Ja, en niet alleen het werk ging voor het meisje, maar ook als jullie samen wilden gaan fietsen, vissen, de voetbalclub, en weet ik

wat jullie allemaal wel niet samen deden. Wat jullie ook in je kop haalden, het ging allemaal voor het meisje, en wat héb ik daar een begrip voor gehad! Meer dan twintig jaar met Dick getrouwd geweest... en wat heb ik hem eigenlijk gezien. Het is maar goed, dat ik jou gevraagd heb een toespraak te houden in het crematorium, want zo persoonlijk als jij, dat had ik nooit gekund.

PETER: Was het niet té persoonlijk?

BETTY: Té persoonlijk? Hoe kom je erbij. Nee hoor, helemaal niet. Dat was juist goed, dat persoonlijke. Ik heb van zoveel mensen gehoord, dat ze het zo'n mooie toespraak vonden. Juist omdat het zo persoonlijk was.

PETER: Oh, gelukkig. Goed om dat te horen. Weet je, ik was achteraf bang dat de toespraak misschien wat te persoonlijk was geweest.

BETTY: Waarom zou je daar bang voor zijn? Er sprak echt een diepe vriendschap uit, dat zei iedereen. Logisch natuurlijk, na al die jaren.
(*Stilte*)

Scène 3

PETER: Gek, dat Hans niet op de crematie was.

BETTY: Welke Hans?

PETER: Hans Visser.

BETTY: Oh, die. Was die er niet? Nee, nu je het zegt. Nou ja, er waren ook zoveel mensen.

PETER: Ik had hem vanmiddag aan de telefoon. Ik moest je trouwens de groeten van hem doen. Hij zou je binnenkort wel een keer bellen, zei die.

BETTY: Hij zal wel een keer bellen... Dick is verdorie al meer dan drie weken.

Scène 4

(pakt tasje met spullen van Dick, kijkt er even in, pakt hun foto eruit)

BETTY: Tjonge, jonge. Ik wist niet dat Dick een foto van ons op zijn bureau had staan. Zal De Bruin goed hebben gedaan, (*gooit foto ergens in een hoek*) Die heeft nu zijn diensten wel bewezen. Als jij hier nog iets van wilt, pak dat dan maar en doe de rest maar weg.

PETER: (*doelend op tasje*) Maar dit zijn spullen van Dick. Die kun je toch niet zomaar wegdoen?

BETTY: Doe me een lol zeg! Wat denk je, dat ik de laatste dagen aan het doen ben? Ruimen, ruimen en nog eens ruimen. Wat hier al niet aan de deur geweest is. Leger des Heils, oud papier, opkoper. Alles

gaat weg. (*grist tasje uit Peters handen, haalt er een beker uit en houdt dat in de hoogte*) Peter, wat zou ik hier nou toch mee moeten. Kun jij er wat mee? Wil jij dit, als herinnering aan Dick. Mij best. Nee? Ook goed. (*doet beker terug en slingert tasje ergens in een hoek bij de foto*) Kan dat morgen ook met de vuilnisman mee. Ik wil al die spullen van Dick zo gauw mogelijk kwijt.

PETER: Oh.

BETTY: Ja, wat moet ik er anders mee?! Daarom ben ik ook zo blij, dat je vanavond al kon komen om die papieren uit te zoeken. Kan dat ook meteen weg.

PETER: Maar die papieren moet je bewaren, hoor! Daar kan de belasting nog navraag naar doen!

BETTY: De belasting! Ja, laat ik dat doen. Ermee naar de belasting gaan! Wat zullen ze lachen. Peter! Die zien mij al aankomen met die papieren! Och, Peter, wat ik je nog vragen wou, Dick had in z'n portemonnee zo'n plastic kaartje met gaatjes. Een soort sleutel van kantoor geloof ik.

PETER: Klopt. Dat is een paar jaar geleden ingevoerd. Toen de jonge De Bruin in de directie kwam.

BETTY: Moet die terug, of kan ik die wegdoen?

PETER: Doe maar weg. Daar hebben ze niets meer aan.

BETTY: Maar als er dan voor Dick iemand anders komt?

PETER: Die krijgt zijn eigen pasje. Dus doe maar gerust weg.

BETTY: Kunnen ze niet beter meteen twee nieuwe mensen aannemen.

PETER: Hoezo?

BETTY: Hoezo?! Nou ja zeg! Jullie moesten bijna elke avond overwerken! Ja toch?

Scène 5

(PETER: staart voor zich uit en reageert niet.)

BETTY: Wat is er Peter? Je bent zo stil opeens. Dat ben ik niet van je gewend. Is er iets?

PETER: Oh niets, alleen... het is... 't is... Ik weet niet. Het is zo anders.

BETTY: Hoe bedoel je?

PETER: Het is... Het is hier allemaal allemaal zo vreemd, nu, zonder Dick.

BETTY: Vind je?

PETER: Vind jij dat dan niet?

BETTY: Nu je het zegt, ja. Eigenlijk nu pas, nu JIJ er bent. Hij was zo vaak weg. En als hij er was, was JIJ meestal ook hier.

PETER: En jullie donderdagavonden dan?

BETTY: Och Peter, ik vergeet helemaal je iets te drinken aan te bieden. Wat wil je, wijn, sherry, iets sterkers? Nu Dick er niet meer is, heb ik van alles in huis.

PETER: Koffie. Heb je koffie?

BETTY: Nee, maar dat is gauw gezet. Ik zelf heb meer behoefte aan iets sterkers. Weet je zeker dat je niets wilt eten? Het is een kleine moeite hoor. Het is zo gebeurd.

PETER: Laten we maar gauw aan die papieren beginnen, dat lijkt mij het beste. Of moet jij soms nog eten? Dan eet ik een hapje mee voor de gezelligheid.

BETTY: Voor de gezelligheid! Heel lief van je, Peter, maar doe geen moeite. Had daar maar eens aan gedacht als jullie er weer eens samen op uit moesten Sorry, Peter, sorry. Het was natuurlijk lief van je bedoeld.

PETER: 't Is al goed.

BETTY: Koffie, eerst koffie! Mooie gastvrouw ben ik. Jij... Jij amuseert je intussen wel hè? Er ligt wel ergens een krant of zo. Of zet een gezellig muziekje op. Doe maar van die romantische muziek, waar Dick zo dol op was, je weet wel.

PETER: Kan ik niet vast met die papieren beginnen?

BETTY: Nee, daar wil ik liever bij zijn.

Scène 6

(loopt naar de keuken, maar draait zich weer om:)

BETTY: Peter...?

PETER: Zeg het eens.

BETTY: Zou je mij een plezier willen doen?

PETER: Jou? Altijd! Dat weet je.

BETTY: Dick had nog een heleboel van die vruchtenkwark waar jullie zo dol op waren. Tom moet spul niet en Lucy en ik hebben er ondertussen onze buik van vol. Zou jij het mee naar huis willen nemen?

PETER: Zeg maar wat die kosten moet.

BETTY: Maak het nou. Ik ben veel te blij dat ik van die troep af ben. *(terwijl zij richting keuken afgaat)* Ik weet zeker dat Dick het een goede bestemming zou vinden. Dan denk je nog eens aan hem! Zet je even een muziekje op? Of als je er niet voor in de stemming bent, dan niet hoor. Het is voor jou natuurlijk nog een beetje wennen, zo zonder Dick hier. Zie maar. *(Betty af, gaat koffie zetten)*

Scène 7

(Peter loopt op foto Dick af. Blijft er peinzend naar staren. Betty komt de kamer weer in met een zware doos. Zij loopt Peter -observerend naar hem toe. Peter is zo in gedachten verzonken dat hij hiervan niets merkt.)

BETTY: Hier, je kwark!

PETER: Mooie foto...

BETTY: Jullie krijgen die kwark best op.

PETER: ... Natuurlijk...

BETTY: Dat zeg ik. Ellen is zo goed in koken, die kan er best wat van maken.

PETER: Echt zoals hij was... Jeugdig... Opgewekt... Sportief...

BETTY: Zal ik de doos in de gang zetten?

PETER: Die is nog maar van kort geleden, hè, toch...?

BETTY: *(laat doos langzaam op de grond zakken)* Kén jij die foto?

PETER: Ik? Nee. Hoezo?

BETTY: Jij hebt die foto dus ook nog nooit eerder gezien?

PETER: Nee. Waarom vraag je dat?

BETTY: Ik snap er niets van. Zoiets gek. Moet je horen. Ik ging naar de fotograaf voor een vergroting van een pasfoto van Dick. Die had hij vorig jaar laten maken. Kom ik daar, zegt die fotograaf, dat Dick daar een paar weken geleden een portretfoto heeft laten maken. Een portretfoto. Dick!

PETER: Dick? Een portretfoto!

BETTY: Nou, zie je nou. Jij vindt dat ook niks voor Dick. Maar blijkbaar heeft hij het wel gedaan. Een paar weken terug nog maar. Ik wist niet wat ik hoorde. Daar had hij mij nooit wat van gezegd, dat hij een foto had laten maken.

PETER: Een verrassing?

BETTY: Ja. Dat kun je wel zeggen ja.

PETER: Nee, ik bedoel... was er iets bijzonders? Een speciale gelegenheid of zo? Dat hij jou wilde verrassen met een foto?

BETTY: Dick mij verrassen met een foto? Maar Peter toch! Ik dacht dat jij Dick beter kende... Ach, wil JIJ misschien deze doos even in de gang zetten? Hij is nogal zwaar zie je.

PETER: Zoveel? Zeg, dat krijg ik nooit op!

BETTY: En met Dick dan? Lieve deugd, hoeveel van dat spul hebben jullie er samen wel niet doorheen gejaagd. Dozen vol. Dick was dol op dat goedje. En jij ook, leek me.

PETER: Niet bepaald. Ik nam het, omdat Dick het lekker vond.

BETTY: *(lachbui)* Peter, nee hè, dat meen je niet.

PETER: Wat valt er nou te lachen?

BETTY: Weet je waarom Dick dat spul in huis wou hebben? Omdat jij het zo lekker vond! Nou in elk geval, bedankt dat jij dat goedje meeneemt. Maar zet het nu wel eerst even in de gang, wil je.

PETER: *(gaat met doos richting gang, maar loopt niet verder als Betty met foto in haar hand begint te praten)*

BETTY: Peter, ik snap er niets van. Dick en dan zo'n foto laten maken? En waarom? Voor wat? Voor wie? Voor mij? Voor op het dashboard van mijn autootje. "Denk aan mij." Dat is toch niks voor Dick.

PETER: *(Peter loopt terug met doos)* Misschien toch wel. Voor zover ik Dick heb meegemaakt, kon hij best...

BETTY: Misschien toch wel...!!! Wie is er hier twintig jaar met Dick getrouwd geweest!? Jij of ik!? Nou!? Maar natuurlijk ken jij hem beter dan ik. Jullie waren per slot van rekening goede collega's! Laat me niet lachen! Ik zal je één ding zeggen, zo'n foto laten maken voor mij, dat is niks voor Dick!

PETER: Nou dan niet.

BETTY: Maar voor wie of wat dan wél? Ik heb me suf gepiekerd, maar ik heb niets kunnen bedenken. Jij enig idee? Jij kent hem toch zo goed. Nou?... Peter?...

PETER: Stil nou. Ik sta na te denken.

BETTY: Ja, bedenk jij eens wat

PETER: Betty, jij denkt toch niet, dat Dick...iemand anders?

BETTY: Waarom niet!? Waarom zou Dick niet eh,.. nou ja... D'r zijn zoveel mannen die... een ander...

PETER: Wat haal je je nou toch allemaal in je hoofd....

BETTY: Ach ja, wat haal ik me allemaal in mijn hoofd. Net wat je zegt. Je hebt gelijk. De hele wereld doet het, maar Dick, Dick niet! Dat was mijn enige punt van kritiek op je toespraak, Peter. Dat je Dick wel héél erg ophemelde. Maar afijn jij kent Dick nu eenmaal beter dan ik. Voor zover je hem hebt meegemaakt!! Nou, laat me je dit zeggen. Ik denk dat jij boft dat jij hem hebt meegemaakt als collega en niet als zijn vrouw!

PETER: Betty, ik ben hier gekomen om je te helpen met papieren, en niet met dingen die jij je in je hoofd haalt omdat Dick een foto heeft laten maken. Praat daar maar eens met Ellen over. Die is daar beter in dan ik.

BETTY: Dat heb ik al gedaan. En het was Ellen's idee dat jij er misschien meer van zou kunnen weten, anders was ik er niet eens over begonnen!

PETER: Ik er meer van weten? Hoe komt Ellen daarbij!

BETTY: Ja, dat moet je dan maar aan Ellen vragen. Het was haar idee.

PETER: Hoe zou ik daar iets van moeten weten?

BETTY: Nou, jullie zagen elkaar bijna de godsganselijke dag. Dan kan ik me toch indenken dat op een verloren moment Dick jou heel misschien zo tussen neus en lippen door iets verteld zou kunnen hebben over een foto die hij had laten maken. Dat zou toch kunnen? Of niet soms?

Scène 8

PETER: Laten we nu maar ophouden over die foto. Laten we maar aan die papieren beginnen. Daar ben ik tenslotte voor gekomen.

BETTY: Lijkt me een goed idee.

PETER: Kun jij Dick nog wat beter leren kennen!

BETTY: Ik zal eerst even de koffie inschenken, die zal nu wel klaar zijn. Ach wil je misschien zo lief zijn, deze overheerlijke vruchtenkwark even naar de gang te brengen. Dank je, Peter, dank je. Zo beter? Neem me vooral niet kwalijk, maar ik ben de laatste tijd wat prikkelbaar. Door omstandigheden.

PETER: *(Peter brengt doos naar hal)* Oh, ik bel ook Ellen nog even.

BETTY: Ga je gang. *(loopt naar de gang)* Heeft Dick het met jou wel eens over ene Frans gehad?

PETER: *(terug in kamer met mobiel nog aan het oor)* Frans? Nee. Nee. Hoezo?

BETTY: Nee, laat maar.

Scène 9

(Peter krijgt geen gehoor, sluit mobieltje af en zegt:)

PETER: Waarom vroeg je dat van die Frans?

BETTY: Sorry, ik had er niet over moeten beginnen. Jij bent hier voor die papieren. Daar heb je gelijk in.

PETER: Waar zijn die papieren? Zeg maar waar ze zijn, dan haal ik ze wel even.

BETTY: Peter, niet weer kwaad worden, ik bedoel dit serieus. Jij hebt Dick toch goed gekend hè?

PETER: Nou ja, redelijk goed denk ik. Hoezo?

BETTY: Ik ben meer dan twintig jaar met hem getrouwd geweest en nu is hij dood en ... opeens is hij een vreemde voor me. Snap jij dat nou?

PETER: Een vreemde? Is dat vanwege die foto?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto